

H O T Ă R Ă R E A nr. 3-143 /2025
cu privire la examinarea contestației de către Xxxxxx Xxxxxx împotriva
deciziei Inspecției procurorilor privind încetarea procedurii disciplinare din
31.07.2025

12 decembrie 2025

municipiul

Chișinău

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa în calitate de:

- președinte – pe Alexandru Lozan;
- membri – pe *Viorel Beiu, Eugenia Zubco, Constantin Șuşu, Oleg Televca, Pavel Turcan și Vitalie Sili,*

examinând în ședință publică contestația lui Xxxxxx Xxxxxx împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 31.07.2025 privind încetarea procedurii disciplinare, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară a procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu,

CONSTATĂ:

Procedura

La data de 08.08.2025, Xxxxxx Xxxxxx a contestat decizia Inspecției procurorilor din 31.07.2025 privind încetarea procedurii disciplinare pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară a procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Potrivit normei de la art.49 alin. (4) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de către autorul sesizării *în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei*, la Colegiul de disciplină și etică.

Despre decizia de încetare a procedurii disciplinare, autorul sesizării a fost notificat în data de 31.07.2025, prin intermediul poștei electronice.

Contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor a fost depusă în data de 08.08.2025, în interiorul termenului de exercitare a căii de atac.

Procedura de citare a părților a fost respectată, procurorul Stanislav Odajiu nu s-a prezentat la ședințele Colegiului de disciplină și etică.

Situația părților care refuză în mod implicit să-și exercite dreptul de a fi prezent la examinarea procedurii disciplinare își găsește reglementare în art.50 alin.(3) al Legii cu privire la Procuratură și pct. 52 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, acordând împuterniciri Colegiului de a continua examinarea procedurii disciplinare în lipsa părții care a renunțat la acest drept.

În temeiul acestor prevederi, Colegiul de disciplină și etică a decis examinarea cauzei disciplinare în lipsa procurorului vizat, considerând că participarea este un drept pe care au refuzat să-l exercite.

Circumstanțele de fapt

În data de 20.03.2022 organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție a pornit cauza penală nr. XXXXXXXX, în temeiul art.324 alin.(1) Cod penal. La această cauză penală au fost mai multe cauze pe fapte de corupție.

Prin ordonanța Procurorului General interimar din 26.03.2024, cauza penală nr. XXXXXXXX a fost retrasă din gestiunea organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție și transmisă Procuraturii Anticorupție, pentru exercitarea urmăririi penale în continuare.

În data de 08.10.2024, procurorul Stanislav Odajiu a dispus disjungerea cauzei în privința lui XXXXXX XXXXXX. Apărarea acestuia a inițiat procedura de examinare a cauzei penale în baza acordului de recunoaștere a vinovăției. Cauza s-a expediat spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani pentru examinare în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin sentința din 27.01.2025, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.324 alin.(1), art.30, art.324 alin.(1) și art.30, art.324 alin.(1) Cod penal, inclusiv pe capătul de acuzare privind primirea mijloacelor bănești de la XXXXXX XXXXXX. Pedepsa definitivă stabilită a fost de 4(patru) ani și 6(șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 11500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, inclusiv funcții în cadrul întreprinderilor de stat sau municipale, pe un termen de 10 ani. La judecarea cauzei în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției a participat procurorul Stanislav Odajiu.

În data de 27.03.2025, din cauza penală nr. XXXXXXXX a fost disjunctă în procedură separată cauza penală nr. XXXXXXXX în privința lui XXXXXX XXXXXX și în data de 07.04.2025, a fost expediată spre examinare în fond Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La momentul examinării procedurii disciplinare, cauza penală era pe rolul instanței de judecată, inculpatul XXXXXX XXXXXX este acuzat de faptul că, urmărind scopul determinării lui XXXXXX XXXXXX pentru a îndeplini acțiuni de acceptare a ofertelor propuse de la un agent economic, a promis și a dat, personal, persoanei publice bunuri sub formă de mijloace bănești, care nu i se cuvin.

Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abateri disciplinară

În data de 01.07.2025, XXXXXX XXXXXX a înaintat sesizarea despre pretense abateri disciplinare comise de către procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu. Procurorul i se reproșează calificarea eronată a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX și neexecutarea obligațiilor de aplicare a confiscării speciale/extinse a bunurilor ilicite ale acestuia.

Autorul sesizării XXXXXX XXXXXX susține că procurorul de caz a calificat incorect acțiunile lui XXXXXX XXXXXX în baza art.324 alin.(1) Cod penal. La părerea sa, din partea lui XXXXXX XXXXXX a existat o inițiativă sistematică de extorcare a banilor de la agenții economici, iar procurorul a distorsionat realitatea prin neluarea în considerație a probatoriului, care demonstrează prezența agravantei „*extorcare*” în acțiunile lui XXXXXX XXXXXX.

Aprecierea juridico-penală greșită a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX are implicații majore și contravine mai multor norme, se menționează în sesizare. Astfel, articolul 113 din Codul penal prevede că *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și*

constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Potrivit art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, sunt excluse probele dacă au fost obținute *cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații a dispozițiilor prezentului cod.* Dispoziția de la alin.(2) al normei precitate, indică expres că, *constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.*

Xxxxxx Xxxxxx susține că calificarea vădit greșită a faptelor condamnatului Xxxxxx Xxxxxx, constituie încălcare esențială a dispozițiilor Codului penal și de procedură penală, i-a afectat drepturile lui în calitate de victimă a acțiunilor de estorcare și, pe cale de consecință, influențează veridicitatea prezentării faptelor în dosar.

Se mai menționează că calificarea greșită a faptelor comise de numitul Xxxxxx Xxxxxx, a avut impact direct asupra caracterului echitabil al procesului în partea ce-l vizează și s-a soldat cu acuzarea lui de comiterea unei infracțiuni, pe când, situația de fapt impunea scoaterea lui de sub urmărirea penală, în temeiul normei din legea penală care prevede că *persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art. 324 este liberată de răspundere penală dacă acestea i-au fost extorcate sau dacă persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sunt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o.*

La părerea lui Xxxxxx Xxxxxx, probatoriul administrat în cauza penală demonstra că Xxxxxx Xxxxxx avea ca mod de operare sistematic acțiuni de extorcare a sumelor de bani de la agenții economici.

Autorul sesizării a invocat practica Curții Supreme de Justiție, în dosarul nr.1ra -560/23, unde instanța de recurs a făcut clarificări cu referire la elementele necesare pentru a reține calificatul „*extorcare*” într-o cauză de corupție și menționează că există similitudine cu cauza în privința sa.

În partea a doua a sesizării disciplinare se susține că, procurorul nu a respectat obligația de a urmări și a solicita confiscarea specială ori extinsă a bunurilor ilicite ale lui Xxxxxx Xxxxxx, în ciuda obligațiilor legale și informațiilor care erau disponibile din dosar.

Sesizarea lui Xxxxxx Xxxxxx conține analiza dispoziției de la art.106¹ alin.(1) Cod penal, care stipulează expres că infracțiunea de corupere pasivă, pentru care a fost condamnat Xxxxxx Xxxxxx, este una dintre faptele pentru care se aplică confiscarea extinsă, dacă acesta este de natură să genereze un beneficiu economic.

Condițiile pentru aplicarea confiscării extinse, potrivit art.106¹ alin.(2) Cod penal, sunt existența unei diferențe semnificative între bunurile dobândite și veniturile licite, precum și convingerea că bunurile provin din activități infracționale. Sesizarea Serviciului de Informații și Securitate și raportul de analiză operațională al Centrului Național Anticorupție, conțin date obiective că averea deținută de Xxxxxx Xxxxxx este mult mai mare decât veniturile legale.

Cu toate că o anumită sumă de bani a fost sechestrată la faza urmăririi penale, starea de fapt indicată, nu exonera procurorul de obligația de a verifica și solicita confiscarea extinsă a altor bunuri dobândite ilicit, ori, confiscarea specială vizează

bunurile direct legate de infracțiune, în timp ce confiscarea extinsă vizează întregul patrimoniu ilicit. Omisiunea procurorului de a efectua acțiuni îndreptate la executarea obligațiilor ce decurg din dispoziția legală de la art.106¹ alin.(1) Cod penal, în ciuda temeiurilor de fapt și de drept expuse, la părerea lui XXXXXX XXXXXX, reprezintă o încălcare gravă a obligațiilor de serviciu și constituie elementele abaterilor prevăzute de art.38 lit. a) și lit. e¹) din Legea nr.3/2016.

Se mai susține că prin calificarea greșită a infracțiunii și neaplicarea dispozițiilor art.106¹ alin.(1) și alin.(2) Cod penal, procurorul Stanislav Odajiu a urmărit protejarea lui XXXXXX XXXXXX. Aceste acțiuni, la părerea lui XXXXXX XXXXXX, i-au afectat caracterul echitabil al procesului penal în care este urmărit și au provocat prejudicii în proporții deosebit de mari statului.

În temeiul prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 sesizarea lui XXXXXX XXXXXX a fost transmisă, Inspecției procurorilor, iar verificarea faptelor invocate în sesizare a fost reținută inspectorului-șef interimar Igor Eșanu.

Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspecția procurorilor

Conform art.41 din Legea cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

Inspectorul a reținut că, autorul sesizării invocă pretinse abateri ce derivă exclusiv din activitatea procesuală și cea decizional-procesuală a procurorului Stanislav Odajiu.

Din perspectiva cadrului legal care guvernează desfășurarea urmăririi penale, se remarcă că, nu au fost stabilite norme ale legislației procesual-penale pretins a fi încălcate de procuror în raport cu calificarea acțiunilor făptuitorilor și punerea acestora sub învinuire, or, în conformitate prevederilor art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală „ *Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.*”

În decizia sa, inspectorul a făcut trimitere la jurisprudența constantă a Colegiului de disciplină și etică, potrivit căreia angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor, a dezvoltat această jurisprudență punctând că, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Din perspectivă jurisprudențială, este evident că, omisiunile admise într-un proces penal trebuie să poată fi corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau a altor proceduri legale și nu pot avea drept consecință responsabilizarea

individuală a procurorului. Or, rolul căilor de atac și anumite prevederile din Codul de procedură penală sunt anume pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. În calitate de excepții, pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, procurorul care efectuează/conduce urmărirea penală a acționat cu rea-voință sau a admis o omisiune gravă care a prejudiciat grav interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților în proces.

Remediul principal pentru înlăturarea omisiunilor este exercitarea căilor de atac și aplicarea la timp a normelor procesuale ce se impun. Organele de autoadministrare ale Procuraturii consideră că, procurorul, este unica persoană împuternicită de a aprecia probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Cu referire la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauz. *Demicoli v. Malta*, nr. 13057/87, Hotărâre din 27.08.1991, §40). Interpretarea de către procuror a normei de drept material reprezintă, în realitate, o modalitate aplicare în concret a legii și, dacă este făcută cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât se circumscriu competențelor atribuite de lege.¹

În raport cu soluția de trimitere în judecată a cauzei penale de acuzare a lui XXXXXX XXXXXX, pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(1) și art.art.30, 324 alin.(1) și art.art.30, 324 alin.(1) din Codul penal, inspectorul-șef interimar a pus în evidență că aprecierea probatoriului administrat, face parte din apanajul de competențe al procurorului de caz, competențe care circumscriu principiului liberei aprecieri probelor.

Tot în decizia de încetare s-a reținut că, corectitudinea calificării acțiunilor inculpatului XXXXXX XXXXXX de către procurorul Stanislav Odajiu, a fost supusă controlului ierarhic și, potrivit avizului Procuraturii Generale nr.xx-xd/25-xxxx din 22.07.2025, încălcări din partea procurorului, nu au fost identificate.

În concluzie, inspectorul-șef interimar a punctat asupra faptului că, aprecierile despre vinovăția disciplinară a procurorului, trebuie să fie emanația exclusivă a unor constatări în afara oricăror dubii rezonabile.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, în data de 08.08.2025, XXXXXX XXXXXX a depus contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor, solicitând constatarea în acțiunile procurorului Stanislav Odajiu a abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 lit. a) și lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură, deoarece a încălcat flagrant prevederile din art.106¹ alin.(1), alin.(2) și art.113 din Codul penal.

Contestatarul a reiterat în contestație circumstanțele de fapt expuse în sesizarea disciplinară, considerând calificarea acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX ilegală fără a-i incrimina elementul de „*extorcare*” și ne executarea obligațiilor de a urmări bunurile acestuia, pentru confiscarea specială și extinsă.

¹ Hotărârea CSP nr. 1-101/2022 din 13.06.2022, Disponibilă pe: <https://csp.md/sites/default/files/2022->

Se susține că lipsa de diligență a procurorului subminează încrederea publicului în justiție și în capacitatea acesteia de a combate corupția la toate nivelurile.

În continuare, contestatarul a făcut o analiză a apărărilor procurorului Stanislav Odajiu, menționând că procurorul urma să dea calificarea oficială a infracțiunii în corespundere cu normele dreptului material, raportate la circumstanțele cauzei, dar modul cum a procedat procurorul este o atribuire abuzivă și o interpretare nocivă.

Argumentele procurorului care justifică ne aplicarea institutului confiscării extinse nu sunt credibile, nu operează cu circumstanțele faptice, constatate de organul de urmărire penală. Invocarea principiului neretroactivității legii penale, ca motiv de a nu dispune confiscarea extinsă, este contrară probelor din dosar și constituie o apărare a procurorului.

Contestația lui Xxxxxx Xxxxxx a fost completată cu o referință scrisă de către avocatul său, în care se menționează că întreg procesul în privința lui Xxxxxx Xxxxxx a fost marcat de inechitate, deoarece nu s-a ținut cont de faptul că clientul său a oferit mita doar ca urmare a extorcării, el a fost plasat pe nedrept în postura de inculpat, fiindu-i încălcate drepturile fundamentale la un proces echitabil și aplicarea legii penale mai favorabile.

Inacțiunile procurorului au avut impact asupra intereselor statului, fiind prejudiciat prin faptul că bunurile infracționale ale lui Xxxxxx Xxxxxx nu au fost supuse confiscării extinse, inclusiv s-a subminat scopul preventiv și punitiv al legii penale.

Cu toate că procurorului i s-au furnizat date despre posibila încălcare de lege-deținerea de bunuri nejustificate de către Xxxxxx Xxxxxx, care sugerează comiterea altei infracțiuni, procurorul nu a reacționat la aceste indicii, nu a investigat separat aspectul îmbogățirii ilicite. Un astfel de mesaj diminuează încrederea cetățenilor în angajamentul instituțiilor de a combate corupția. Avocatul consideră că din partea procurorului există o aparență de părtinire în favoarea lui Xxxxxx Xxxxxx și o adversitate excesivă față de Xxxxxx Xxxxxx.

În concluzie, avocatul solicită admiterea contestației împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 31.07.2025, continuarea procedurii disciplinare, constatarea existenței abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 lit. a) și lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură în acțiunile procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, aplicarea unei sancțiuni disciplinare proporționale cu gravitatea abaterii disciplinare.

Procedura în cadrul Colegiului de disciplină și etică

Poziția contestatarului

Autorul sesizării Xxxxxx Xxxxxx s-a prezentat în ședință, fiind asistat de avocatul împuternicit prin mandat avocațial, care a reiterat motivele expuse în referința scrisă la contestație, accentuând asupra faptului că inacțiunile procurorului vin în contradicție cu interesul public privind recuperarea bunurilor infracționale și afectează grav imaginea instituției Procuraturii.

Poziția reprezentantului Inspecției procurorilor

În ședința Colegiului de disciplină și etică, Inspecția procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul Igor Eșanu, care a reiterat constatările din decizia prin care a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Inspectorul a făcut clarificări asupra elementelor de drept care au determinat soluția de încetare a procedurii disciplinare, așa cum sunt expuse în decizie.

Poziția procurorului

Procurorul Stanislav Odajiu nu a participat la examinarea cauzei disciplinare și nu a prezentat poziția scrisă asupra contestației lui XXXXXX XXXXXX.

În cadrul verificării disciplinare procurorul și-a formulat poziția în apărare și a descris circumstanțele de fapt constatate în procesul investigării faptei de corupție, în care erau urmăriți XXXXXX XXXXXX, în calitate de subiect care a pretins și primit mită și XXXXXX XXXXXX, ca presupus corupător.

Cu referire la pretinsa calificare greșită a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX și, ca urmare imposibilitatea liberării lui XXXXXX XXXXXX de răspundere penală pe temeiul existenței elementului de extorcare de bunuri, procurorul susține că această este poziția de apărare a lui XXXXXX XXXXXX față de acuzația penală. Calificarea acțiunilor se face la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către instanța de judecată, nu și de partea apărării, care nu este abilitată cu asemenea prerogative.

În justificarea soluției sale, procurorul a făcut trimitere la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 22.12.2014 *Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție*, decizie în care unde sunt descrise modalitățile faptice prin care se poate realiza „*extorcarea*”, ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile de corupere.

Tot odată, procurorul a reiterat faptul că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru liberarea de răspundere penală a lui XXXXXX XXXXXX, ultimul nu s-a autodenunțat, neștiind că organul de urmărire penală este la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o, nu s-a stabilit acțiunea de „*extorcare*”, ori probele administrate dovedesc o poziție activă a lui XXXXXX XXXXXX îndreptate spre transmiterea remunerației ilicite lui XXXXXX XXXXXX. Nu se atestă nici existența unei constrângeri, în modalitățile sale, din partea persoanei publice, în raport cu XXXXXX XXXXXX.

În același context, procurorul a indicat că la audierile în calitate de bănuț XXXXXX XXXXXX a declarat și confirmat faptul că a transmis bani lui XXXXXX XXXXXX, declarații care le-a menținut la audierea ca învinuit. La acel moment, dânsul nu a formulat cereri de audiere suplimentară, administrare de probe în susținerea poziției sale despre extorcare, scoaterea de sub urmărirea penală sau încetarea procesului penal, pe motiv că remunerația i-a fost extorcată.

La părerea procurorului, nu pot fi acceptate obiecțiile lui XXXXXX XXXXXX din motiv că dânsul beneficiază de *prezumția de nevinovăție*, cauza penală în privința lui este pe rolul instanței de judecată care va decide cu referire la vinovăția ori nevinovăția sa, iar pe cale de consecință, instanța poate decide asupra liberării acestuia de răspundere penală. Sentința pronunțată în cauza XXXXXX XXXXXX nu-i încalcă careva drepturi procesuale, deoarece recunoașterea vinei și declarațiile acestuia nu au valoarea probantă prestabilită, însă trebuie apreciate în coroborare cu alte probe.

Procurorul Stanislav Odajiu menționează că încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției cu XXXXXX XXXXXX a fost la inițiativa părții apărării, nu existau temeiuri de respingere a acordului, fiind aprobat de procurorul ierarhic superior, care a evaluat atent conținutul, limitele și considerațiile aplicate asupra acordului. Judecarea cauzei într-o procedură specială este un drept al învinuitului și nu un avantaj nepermis de lege.

Decizia Curții Supreme invocată de autorul sesizării cu referire la un caz de corupție nu este similar celui a lui Xxxxxx Xxxxxx, circumstanțele sunt total diferite din punct de vedere juridic.

Pe partea nerespectării obligației de a aplica confiscarea extinsă în privința bunurilor lui Xxxxxx Xxxxxx, procurorul a expus practica CtEDO în cauza *Raimondo vs. Italia* și normele de la art.106¹ din Codul penal.

S-a accentuat că instituția confiscării extinse s-a introdus prin Legea nr.326/2013, publicată în M.O. din data 25.02.2014, iar potrivit Constituției nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni, care la momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. În același context, Curtea Constituțională a subliniat că prevederile art.106¹ din Codul penal nu pot fi aplicate retroactiv cu privire la bunurile dobândite, înainte de intrarea acestora în vigoare.

Din analiza practicii CtEDO și a prevederilor naționale rezultă că dispunerea confiscării extinse, nu poate fi aplicată retroactiv cu privire la confiscarea bunurilor dobândite, înainte de intrarea legii în vigoare.

Prin Legea nr.190/2022, conținutul art.106¹ din Codul penal a fost modificat, prin introducerea condițiilor care urmează să fie întrunite cumulativ, pentru a dispune confiscarea extinsă, adică valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale și că au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1), pentru care legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.

Art.106¹ din Codul penal, în redacția de până la 21.07.2022, este una mai favorabilă situației persoanei și în coroborare cu art.10 din Codul penal, este aplicabilă situației lui Xxxxxx Xxxxxx.

Probele administrate nu au dovedit incontestabil că bunurile persoanei publice au o proveniență infracțională, mai mult de atât, bunurile mobile și imobile ale persoanei condamnate au fost dobândite până în data de 25.02.2014, data când a fost introdusă instituția confiscării extinse. Mai mult, procurorul a indicat la lipsa jurisprudenței consolidate cu referire la confiscarea extinsă.

Sesizarea parvenită de la SIS și raportul de analiză operațională au fost efectuate până la pornirea procesului penal și au avut la bază estimările indirecte, fiind efectuate pentru perioada 2010-2021, iar prevederile de la art.106¹ din Codul penal au fost introduse de la 25.02.2014.

Un ultim argument al procurorului este că Xxxxxx Xxxxxx nu este subiect cu drept de sesizare disciplinară și nu întrunește calitățile *de orice persoană interesată*. Alegațiile acestuia sunt în raport cu o procedură penală la care nu a fost parte și care în nici un mod nu îi afectează drepturile. Sesizarea disciplinară reprezintă de fapt un dezacord cu actele, acțiunile și inacțiunile procurorului, în raport cu o cauză penală concretă și anume dezacordul cu calificarea acțiunilor materializată prin emiterea ordonanței de punere sub învinuire. Respectiv, Xxxxxx Xxxxxx era în drept de a contesta cu plângere acțiunile procurorului la procurorul ierarhic superior ori, după caz, potrivit art.313 Cod de procedură penală.

Motivarea soluției Colegiului de disciplină și etică

Examinând contestația depusă de către Xxxxxx Xxxxxx, argumentele avocatului prezentate în susținerea dezacordului cu decizia Inspecției procurorilor din 31.07.2025, poziția exprimată de către inspector și lucrările procedurii, Colegiul de disciplină și etică concluzionează asupra necesității admiterii, în parte, a contestației, cu remiterea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor, pentru verificarea suplimentară a alegațiilor despre omisiunea procurorului de a aplica institutul confiscării speciale/extinse.

Potrivit pct. 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, *examinând contestația asupra deciziei de încetare a procedurii disciplinare emisă de Inspecția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică adoptă una dintre următoarele soluții:*

- 1) respinge contestația și menține hotărârea contestată;*
- 2) admite contestația și:*
 - a) examinează cazul pe fond, cu emiterea unei noi hotărâri;*
 - b) dispune remiterea procedurii disciplinare Inspecției procurorilor pentru efectuarea investigațiilor suplimentare.*

Indiscutabil, că măsurile de siguranță confiscarea specială/extinsă, constituie acțiuni indispensabile din partea organului de urmărire penală în cazul infracțiunilor generatoare de venituri ilicite, fiind reglementate în art.106 și art.106¹ din Codul penal. La infracțiunile generatoare de venituri ilicite se atribuie, inclusiv, faptele de corupție.

Organul de urmărire penală și procurorul sunt responsabili de administrarea în cursul urmăririi penale și prezentarea instanței de judecată a probelor suficiente pentru a dovedi aplicabilitatea confiscării speciale/extinse a bunurilor, obligații ce decurg din normele de procedură penală. Astfel, conform art.229² Cod de procedură penală în *vederea urmăririi și identificării bunurilor infracționale, precum și a acumulării probelor cu privire la bunurile respective, organul de urmărire penală desfășoară investigații financiare paralele.*

Pentru a asigura operaționalizarea măsurii confiscării speciale/extinse, urmează a fi desfășurate investigații financiare paralele. Aceasta presupune administrarea unui material probatoriu specific, alături de alte probe, iar rezultatele sunt o componentă particulară a materialului de urmărire penală. În codul de procedură penală, investigațiile financiare paralele sunt definite ca *totalitatea acțiunilor de urmărire penală, măsurilor speciale de investigații și/sau a acțiunilor prevăzute în Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale desfășurate cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuit, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat, la patrimoniul acestora și bunurile care sunt în proprietatea efectivă a acestora, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor care sunt în proprietatea efectivă a bănuitului, învinuitului, părții civilmente responsabile, inculpatului sau condamnatului, în vederea recuperării bunurilor infracționale sau cu scopul identificării și al urmăririi bunurilor care fac sau pot face obiectul măsurilor de indisponibilizare și confiscare.*

Aspectele concrete care se impun a fi cercetate în cadrul investigațiilor financiare paralele, pentru aplicarea confiscării speciale/extinse, sunt dezvoltate și în Instrucțiunea metodologică „*Ghid privind efectuarea investigațiilor financiare paralele*”, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.18/11 din 09.04.2019, care

era obligatorie a fi respectată de către procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Potrivit notei nr.x/xxxb din 26.02.2022 a SIS, anexate la sesizarea despre pretinsa abatere disciplinară, între anii 2010-2021, membrii familiei XXXXXX XXXXXX au încasat venituri din salariu de 1 146 930,06 lei, dar bunurile mobile/imobile achiziționate în acea perioadă erau în valoare de cca. 4 000000 lei. Înscrisul conține detalierea informației despre anumite bunuri asupra cărora existau suspiciuni.

De asemenea, potrivit raportului de analiză operațională al Direcției Combaterea Corupției a CNA nr.XXXXXXXXXX din 24.03.2022, cheltuielile familiei XXXXXX XXXXXX au depășit veniturile cu 864 101 lei, relevante sunt datele pentru anul 2020 -315981 lei și anul 2021-277408 lei. Raportul conținea anumite recomandări de acumulare a datelor privind costurile lucrărilor de construcție a anumitor bunuri imobile, prețul de cumpărare a vehiculului TOYOTA, operațiunile bancare în conturile bancare și cele de depozit, inclusiv voucherele turistice. Tot din datele reflectate în raport, se constată că lotul de teren pentru construcția casei, casa de locuit și vehiculul au fost dobândite în perioada anilor 2020-2021.

Prin urmare se deduce, că aceste bunuri au fost obținute ulterior datei 25.02.2014, când a fost introdusă norma referitoare la confiscarea extinsă și în situația în care acele bunuri întruneau condițiile de la art.106¹ din Codul penal, ipotetic, ar fi aplicabilă confiscarea extinsă. Aceste chestiuni urmau a fi cercetate de către organul de urmărire penală și ulterior, de către procurorul Stanislav Odajiu, când a preluat exercitarea urmăririi penale.

Chiar și în situația încheierii acordului de recunoaștere a vinovăției, aceasta nu-l exonera pe XXXXXX XXXXXX de răspundere pe partea de confiscare a bunurilor obținute ilicit. Procurorul urma a se asigura că aplică corect legislația privind recuperarea bunurilor infracționale, precum și că este respectat interesul public de recuperare a acestor bunuri.

În data de 22.09.2025, cu nr.xx-xxd/25-xxxx, pentru asigurarea practicii uniforme, Adjunctul Procurorului General a expediat procurorilor circulara cu anumite recomandări, referitoare la aplicarea confiscării speciale/extinse, în cauzele judecate în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției, Cu toate că procurorului Stanislav Odajiu nu-i poate fi imputat nerespectarea acestor recomandări, chestiunea juridică ce ține de confiscare trebuia apreciată și aplicată în temeiul normelor de drept material și procesual.

Situația de fapt conturată, combate argumentele procurorului Stanislav Odajiu despre aceea că bunurile mobile și imobile ale persoanei condamnate au fost dobândite până în data de 25.02.2014, data când a fost introdusă instituția confiscării extinse în Legea penală. Acest aspect, nu a fost verificat de către inspectorul-șef interimar, atunci când a adoptat soluția de încetare a procedurii disciplinare și a acceptat justificările procurorului.

În același context, potrivit sentinței de condamnare, probă din care reiese că faptele au fost săvârșite de XXXXXX XXXXXX și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, este procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor investigațiilor financiare paralele din 13.03.2023, cu mențiunea că actul procesual se conține la fila nr.1-6, vol.X al dosarului penal. Constatările din procesul-verbal despre investigațiile financiare nu sunt descrise în sentință și nici în lucrările procedurii disciplinare nu se conțin date despre rezultatul lor. Acest fapt l-a lipsit pe inspectorul-șef interimar de a

analiza alegațiile autorului sesizării Xxxxxx Xxxxxx și a înțelege dacă nu este prezentă încălcarea normelor imperative din partea procurorului.

La același capitol se menționează că, în data de 09.04.2021 cu nr.x/x-xd/21-xxx de către Adjunctul Procurorului General au fost expediate procurorilor *Linii directorii pentru acuzatorii de stat cu privire la modul de utilizare a investigațiilor financiare paralele în faza judiciară a procesului penal*, care conțineau recomandări pentru procurorii care reprezentau învinuirea în cauzele unde se impune aplicarea măsurilor asigurătorii-confiscarea specială/extinsă.

În susținerea deciziei de încetare a procedurii, Inspecția procurorilor a invocat avizul Procuraturii Generale nr.xx-xd/25-xxxx din 22.07.2025, drept o dovadă a exercitării controlului ierarhic, prin care se concluzionează că nu s-au stabilit încălcări din partea procurorului la reprezentarea acuzării de stat în cauza penală lui Xxxxxx Xxxxxx. Fiind audiat în cadrul ședinței Colegiului procurorului-șef interimar al Secției judiciar-penale Sergiu Bursacovschi a menționat că, executorul acestui aviz nu a avut acces în întregime la materialele cauzei penale pentru a formula o concluzie certă.

Din considerente expuse *supra*, Colegiul de disciplină și etică apreciază ca întemeiată contestația lui Xxxxxx Xxxxxx și decide a restitui procedura disciplinară Inspecției procurorilor pentru verificarea chestiunilor rămase neelucidate referitoare la necesitatea aplicării confiscării speciale/extinse, astfel ca să abordeze echidistant atât necesitatea respectării principiului legalității, a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, cât și eficiența aplicării corecte a legislației privind recuperarea bunurilor infracționale și protejarea interesului public.

De cealaltă parte, motivarea inspectorului-șef interimar pe alegațiile petiționarului Xxxxxx Xxxxxx despre calificarea greșită a acțiunilor făptuitorilor și punerea acestora sub învinuire este acceptată în totalitate de către Colegiul de disciplină și etică.

Din perspectiva atribuțiilor, procurorului în revine sarcina ca la examinarea cazurilor particulare să garanteze cercetări obiective și calificări juridico-penale corecte, în spiritul legii.

De altă parte, unul din principiile de bază a activității procurorilor este cel al independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Pornind de la acest principiu, Colegiul reiterează, că simpla interpretare a legii, stabilire a faptelor sau apreciere a probelor de către procurori, pentru a soluționa cauzele, nu trebuie să genereze răspunderea disciplinară, chiar și în caz de neglijență ordinară. Chestiunea dacă într-o cauză concretă probele acumulate sînt concludente și suficiente pentru a emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei, o decide exclusiv procurorul de caz.

În procedura disciplinară examinată, procurorului Stanislav Odajiu i se reproșează de către Xxxxxx Xxxxxx anume aspectul de apreciere greșită a probelor, situația de fapt cu referire la Xxxxxx Xxxxxx a încadrat-o greșit după normele de drept.

Cu referire la aceste argumente, Colegiul de disciplină și etică reiterează că opinia pe care și-o formează procurorul în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Mai mult, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27.01.2025, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.324 alin.(1), art.30, art.324 alin.(1) și art.30, art.324 alin.(1) Cod penal, inclusiv pe capătul de acuzare privind primirea mijloacelor bănești de la XXXXXX XXXXXX. Sentința în cauză nu a fost atacată, este definitivă și irevocabilă, reținându-se ca dovedită comiterea de către XXXXXX XXXXXX a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, în conformitate cu prevederile art.89 lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct. 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14.09.2016, cu modificările ulterioare, Colegiul,–

HOTĂRĂȘTE:

1. A admite parțial contestația înaintată de către XXXXXX XXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 31.07.2025.

2. A anula decizia Inspecției procurorilor din 31.07.2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, în partea privind lipsa încălcărilor ce țin de ne aplicabilitatea confiscării speciale/extinse a bunurilor.

3. A restitui procedura disciplinară Inspecției procurorilor pentru efectuarea verificării disciplinare suplimentare a alegațiilor despre omisiunea procurorului de a aplica institutul confiscării speciale/extinse în cauza penală în privința lui XXXXXX XXXXXX, în rest decizia se menține fără modificări.

4. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Colegiul de disciplină și etică*, subdirectoriul *Hotărâri*.

5. Hotărârea poate fi contestată în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia, la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN